خبر

ایران-کره جنوبی هم رایگان می‌شود

● دیدار تیم‌های ملی ایران و کره جنوبی در ورزشگاه آزادی رایگان می‌شود. تیم‌های ملی ایران و کره جنوبی از هفته چهارم مقدماتی جام جهانی، از ساعت ۲۰ روز بیستم مهر امسال در ورزشگاه آزادی برگزار می‌شود. این دیدار نیز مانند دیدار با قطر درصورتی‌که اسپانسرها هزینه بلیت‌ها را متقبل شوند، به احتمال بسیار زیاد رایگان خواهد شد. با اقدام یکی از اسپانسرهای تیم ملی دیدار ایران و قطر از هفته اول مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه، برای هواداران رایگان بود.

گزینه‌های جانشینی بنا مشخص شدند

● عضو شورای فنی کشتی فرنگی گزینه‌های جانشینی محمد بنا را معرفی کرد. در شرایطی که شنبه محمد بنا از دنیای کشتی خداحافظی کرد تا تیم ملی کشتی فرنگی کشورمان بدون سرمربی بماند، حسین ملاقاسمی سه گزینه سرمربیگری تیم ملی را اعلام کرد. عضو شورای فنی تیم‌های ملی کشتی فرنگی دراین‌باره به تسنیم گفت: «حسن رنگرز، جمشید خیرآبادی و ناصر نوربخش گزینه‌های خوبی برای جایگزینی محمد بنا هستند. هفته آینده جلسه شورای فنی برگزار خواهد شد تا درباره این موضوع بحث و تبادل نظر شود».

ادامه از صفحه اول

خشم‌وقبیله‌گرایی دردیدارایران-قطر

اینکه «ما» برابر «آنها» همیشه مظلوم می‌مانیم؛ همیشه حق به جانب؛ همیشه تک‌افتاده.

این تفکر قبیله‌گرایانه ما را شبیه همان‌هایی می‌کرد که آنها را زیر تازیانه می‌بردیم؛ شبیه اعرابی که مناسبات‌شان را با تکیه بر بافت‌های قومی و قبیله‌ای شکل داده‌اند. عرب‌هایی که برای‌شان کوچک‌ترین واحد قبیله، «خانواده» است و سپس برادران یک خانواده «خمس» را شکل می‌دهند؛ جمع‌شدن چند خمس به برپایی «خاندان» می‌رسد؛ چند خاندان یک «عشیره» را تشکیل می‌دهند و چند عشیره یک «قبیله» را. در حقیقت نمی‌توان بدون تبیین قبیله‌گرایی عرب «سیاست‌های شیوخ عرب» و «حاکمان عرب» را تحلیل کرد؛ چنان‌که صدام از قدرت قبایل در زمینه‌های زیادی بهره برد و قبایل مرزنشین را برای کنترل مرزها به خدمت گرفت و معترضان فراری و مجرمان را دستگیر کرد. همین‌طور است امپراتوری سعودی‌ها که مبتنی بر قبیله‌گرایی برپا شده است.

اینکه قطری‌های تلاش کرده‌اند در بستر فوتبال کمی از آن تفکر فاصله بگیرند طعنه‌آمیز است؛ مثلا به سباستین سوریا اروگوئه‌ای روی آورده‌اند؛ همان بازیکنی که با هر حرکتش به او نیش زدیم. فوتبال و اساسا ورزش همیشه در بستر برداشتن فاصله عمل کرده است. پیش از این هم در همین تلویزیون حداقل وقتی پای فوتبال فرنگی پیش می‌آمد، با ستایش از خارجی‌های آمده از اروپا یاد می‌کردیم؛ اینکه تغییر سیاست آلمان در فوتبال / مهاجرت خارجی‌ها چه دستاوردهایی داشته است؛ اینکه ژرمن‌های موطلایی با بواتنگ، سیاه‌پوستِ غنایی، خدیرای تونسی، اوزیل ترک‌تبار و کلوزه لَهستانی عصر طلایی دیگری را رقم زدند. اینکه تیم ملی فرانسه بدون خارجی‌تبارهای سیاه‌پوستی، مانند تورام گوادلوپی، دسایی غنایی، کارمابئو کالدونیایی، زیدان الجزایری و ویرای سنگالی قهرمان جام‌جهانی ۱۹۹۸ نمی‌شد. اینکه انگلیس بازیکن سیاه‌پوستی دارد به نام «دِله علی». پیش از این گزارشگران تلویزیون ایران، مهمت شول ترک‌تبار را که پیراهن تیم ملی آلمان پوشید ستایش می‌کردند. همین‌طور دکو و په‌په برزیلی را که پیراهن تیم ملی پرتغال را بر تن کردند. همین‌طور دیگو کاستای برزیلی را که برای اسپانیا به میدان رفته است. برای آنها زلاتان ایبراهیموویچ بوسنیایی‌تبار برای سوئد غوغا به پا می‌کرد و مائورو کامورانزی آرژانتینی که با ایتالیا قهرمان جهان شد، یکی از بهترین مردان میانی بود. اما آن شب چه؟ و چرا؟ و با کدام دستاورد؟ خشم فزاینده علیه همسایه‌هایی که همیشه کینه‌توزانه برابر ما صف کشیده‌اند به جای خود، ولی وقتی پای فوتبال پیش می‌آید، نمی‌توانیم از خود نپرسیم قوچان‌نژاد که با گل‌هایش ما را به جام‌جهانی برد تا چه حد محصول فوتبال ایران و فرهنگ ایران بوده؟ مگر اشکان دژاگه ۱۷بار با پیراهن تیم‌های ملی آلمان از ۱۷ تا ۲۱ سالگی بازی نکرده؟ آیا او با پیراهن آلمان با چنان عتاب‌هایی روبه‌رو شد؟ در کنار همه اینها مگر ما کشوری شکل‌گرفته از اقوام، تبارها، زبان‌ها و لهجه‌های پرشمار نیستیم؟ مگر راز دوام ما در تاریخ همین ترکیب نبوده؟ مگر قرار نبود باغ ما در طرف سایه دانایی باشد؟

صباح شریعتی مدال‌آور ایرانی جمهوری آذربایجان در گفت‌وگو با «شرق»:

زمانی که ایران بودم نمی‌گذاشتند به المپیک برسم

جمهوری آذربایجان در سال‌های اخیر با سرمایه‌گذاری عظیمی که روی ورزش داشته، اقدام به جذب ورزشکاران و مربیان خارجی از کشورهای همسایه خود کرده است. ایران یکی از این کشورهاست که آذربایجانی‌ها در قبال پرداخت دستمزدهای بالا، ورزشکاران آن را به عضویت تیم‌های ملی خود در آورده است. صباح شریعتی، فرنگی‌کار سابق تیم ملی کشورمان، کسی است که سه سال است به آذربایجان مهاجرت کرده و در این مدت هم افتخارات خوبی برای تیم ملی کشتی فرنگی آنها به دست آورده است. او بعد از دو مدال طلا و برنز جام‌های جهانی ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ و نایب قهرمانی بازی‌های اروپایی، حالا مدال برنز بازی‌های المپیک ۲۰۱۶ ریو را برای همسایه شمالی به ارمغان آورده است. مدالی که در تاریخ کشتی فرنگی جمهوری آذربایجان در بازی‌های المپیک ثبت شد. در ادامه گفت‌وگوی او را با «شرق» می‌خوانید:

از مراسم تقدیری که رئیس‌جمهور آذربایجان برایتان برگزار کرد، بگویید. چطور بود. ظاهرا جوایز دهن‌پرکنی به همه مدال‌آوران دادند؟

مراسم خیلی خوبی بود. آقای علی‌اف این مراسم را برای مدال‌آوران و مربیان بازی‌های المپیک ریو ترتیب داده بود که خوشبختانه من هم جزء دعوت‌شدگان بودم. اما راجع به پاداش‌ها واقعا آن‌طور که می‌گویند، نبود. خود من فکر می‌کردم حداقل صد هزار دلار پاداش می‌گیرم؛ اما در کل دریافتی من با پاداش رئیس‌جمهور و کمیته ملی المپیک آذربایجان، ۷۰ هزار دلار شد. پاداش‌های این دوره آذربایجانی‌ها نسبت به دوره قبل، خیلی کمتر بود. پیش از المپیک سایت‌ها نوشته بودند به دارندگان مدال طلا، نقره و برنز به ترتیب ۴۰۰، ۳۰۰ و ۲۰۰ هزار منات آذربایجان می‌دهند؛ اما این‌طور نشد. (هر منات حدود ۱۸۸۰ تومان است).

علت اینکه پاداش‌ها را کم کردند چه بود؟

آذربایجان درحال‌حاضر با مشکلات اقتصادی مواجه است. به‌هرحال آنها هم وابسته به نفت هستند و افت قیمت آن در اقتصاد کشورشان تاثیر گذاشته است. ضمن اینکه در سال گذشته هم میزبان بازی‌های المپیک اروپایی و مسابقات فرمول یک بودند و این موضوع هم بی‌تاثیر نبوده است. اما در کل مهم نیست. من هدفم از آمدن به آذربایجان، پول نبود. مدال المپیک بود که خدا را شکر به آن رسیدم.

پس این‌طور که می‌گویید پاداش‌هایی که دولت ایران قرار است به مدال‌آوران بدهد بهتر از جوایز آذربایجانی‌هاست؟

بله، ایران هم پاداش‌های خوبی نسبت به دوره قبل در نظرگرفته. حتی شنیده‌ام بانک پاسارگاد هم می‌خواهد جوایز خیلی بالایی را به کشتی‌گیران بدهد.

استقبال مردم آذربایجان از کاروان المپیکی ورزش کشورشان که بخش چشمگیری از مدال‌آوران آن از کشورهای دیگر بودند، چطور بود؟

جمهوری آذربایجان در ریو با ۱۸ مدال، بهترین نتیجه حضور خود را در تاریخ بازی‌های المپیک گرفت. طبیعی است مردمش خیلی خوشحال باشند. آذربایجانی‌ها آن قدر مردم میهمان‌نواز و خونگرمی هستند که با ورزشکارانی که تبعه کشورشان هستند یا مهاجر، بیگانه‌وار برخورد نمی‌کنند. خوشبختانه درباره من هم اصلا این‌طور نبود. اول اینکه آذربایجانی‌ها، ایرانی‌ها را خیلی دوست دارند؛ دوم اینکه من اولین مدال سنگین وزن را برای کشتی فرنگی آنها گرفتم.

این مدال برنز شما اگر چه برای ایران نبود اما برای سنندجی‌ها هم خیلی ارزشمند بود. مردم در سطح شهر برایتان بنر و بیلبورد زده بودند.

مردم واقعا لطف دارند. من اولین ورزشکار استان کردستان هستم که توانسته مدال المپیک بگیرد. من بچه آن شهرم و مردم آنجا مرا می‌شناسند. برای آنها فرقی نمی‌کند من برای کجا مدال بگیرم. من چند سال است از ایران دورم و در آخر باید برگردم آنجا زندگی کنم. اینجا فقط مسئولان هستند که می‌ترسند و نمی‌توانند حمایتی از من کنند. کمااینکه دلیل رفتن من از ایران هم همین مسئولان بودند. ای‌کاش شرایطی فراهم بود تا من این مدال را برای کشور خودم می‌گرفتم. چه افتخاری بالاتر از این است. من بعد از مدال برنزی که برای جمهوری آذربایجان گرفتم، از همه جای ایران پیام تبریک داشتم. خدا می‌داند دلیل رفتن من به آذربایجان، نه مسائل مالی بلکه گرفتن مدال المپیک بود. من تا زمانی که ایران بودم، نمی‌گذاشتند به المپیک برسم. همین موضوع روی دلم سنگینی می‌کرد. در تیم جوانان دو سال پشت خط بودم؛ اما به تیم ملی نرسیدم. به آذربایجان آمدم تا به هدفم برسم.

قبلا گفته بودید حق شما را خورده‌اند و بشیر باباجان‌زاده را جای شما فیکس تیم ملی کردند.

سال ۲۰۰۹ در مسابقات کشوری و انتخابی تیم ملی در رده جوانان، اول شدم. در جایزه بزرگ باکو تنها مدال طلای تیم را من گرفتم. قرار بود به مسابقات قهرمانی آسیا اعزامم کنند، اما آقای فرهاد اسماعیل‌نژاد، سرمربی وقت، من را از ترکیب تیم خط زد و بشیر باباجان را جایگزین کرد. بعد از آن ماجرا کشتی را چهار سال کنار گذاشتم و دنبال درس و دانشگاه رفتم. تااینکه سه سال پیش دوباره کشتی را شروع کردم و به آذربایجان آمدم و خیلی زود فیکس تیم شدم. در ایران باید از ۱۰ فیلتر رد شوی تا وارد اردو شوی. وقتی هم اردونشین شدی، به یک مسابقه اعزامت می‌کنند اگر ببازی باید دوباره از صفر شروع کنی.

الان تصمیمی ندارید به ایران برگردید و برای ایران کشتی بگیرید؟

نه؛ الان خیلی سخت است بخواهم برگردم. همین‌جا خیلی راحت و با آرامش تمرین می‌کنم و دغدغه‌های آنجا را ندارم. شرایط اردویی اینجا با ایران مقایسه‌شدنی نیست.

آقای جمشید خیرآبادی هم گفته‌اند دیگر با تیم فرنگی آذربایجان همکاری نمی‌کنند.

بله اما هنوز تصمیم قطعی نگرفتند. فدراسیون کشتی آذربایجان سخت دنبال ایشان است که دوباره قراردادشان را تمدید کند.

با رفتن محمد بنا از تیم فرنگی ایران زمزمه‌های برگشت آقای خیرآبادی شنیده می‌شود.

بله، البته فدراسیون کشتی پارسال هم از آقای خیرآبادی خواست که به ایران برگردد اما ایشان قرارداد داشت؛ الان هم دوباره از ایشان خواسته‌اند که برگردد. ضمن اینکه کشورهای گرجستان، آلمان و آمریکا هم به او پیشنهاد همکاری داده‌اند.

شما نتایج تیم ملی فرنگی ایران را در المپیک ریو چطور دیدید؟

به نظرم بد نبود اما سه مدال طلای دوره قبل انتظارات را بالا برد و همه این‌بار هم توقع طلا داشتند. ما در کل هفت مدال کشتی فرنگی در تاریخ المپیک‌ها داریم که پنج مدال را تیم آقای بنا گرفت و این خیلی خوب است؛ اما در کل تیم این دوره نقاط ضعفی داشت؛ اول اینکه تیم یکدستی المپیک لندن را نداشت. جمشید خیرآبادی آن موقع یکی از کمک‌های آقای بنا بود که نقش صددرصدی در آمادگی آن بچه‌ها داشت. در این دوره بچه‌های ما واقعا از نظر بدنی کم داشتند. نمی‌دانم برنامه بدن‌سازی آنها دست چه کسی بود که این‌طور شد. آنها چهار سال سنشان بالاتر رفته بود. المپیک جای آزمون‌وخطا نیست. باید نفرات جوان‌تر را در این مدت تربیت می‌کردند که الان فضاهای خالی با آنها پر شود.

کشتی‌گیران ما همچنان از نداشتن شغل و اوضاع مالی بد حاکم بر ورزش گلایه دارند. این چند سال هم ورزشکاران ما در خیلی از رشته‌ها به‌ویژه کشتی فرنگی به دلیل این موضوع از ایران رفتند. فکر می‌کنید الان هم این شرایط ادامه داشته باشد؟

بعید می‌دانم. مسئولان فدراسیون کشتی از وقتی دیدند که کشتی‌گیران می‌روند و بعد نتیجه می‌گیرند دیگر اجازه نمی‌دهند که به آذربایجان یا کشورهای دیگر مهاجرت کنند. طبق قانون فیلا اگر کشتی‌گیری مدال آسیایی یا جهانی داشته باشد برای حضور در تیم ملی کشور دیگری باید از فدراسیون کشورش نامه بگیرد که فدراسیون ایران این نامه را دیگر نمی‌دهد.

درست است که نگاه‌ها در ایران به مهاجرت ورزشکاران خوب نیست، اما در کل فدراسیون کشتی برخلاف تکواندو حساسیتی دراین‌باره نداشته. پولادگر، رئیس فدراسیون تکواندو، رضا مهماندوست و میلاد بیگی را مزدور خطاب کرده.

چطور خود ما می‌رویم کی‌روش و لوزانو را به ایران می‌آوریم؛ اما وقتی مربی خودمان را صادر می‌کنیم می‌شود مزدور. اینها افتخار برای ایران است اما متأسفانه برخی‌ها ارزش آن را نمی‌دانند و توهین می‌کنند.

چرا آذربایجانی‌ها این‌قدر دنبال جذب ورزشکاران و مربیان ایرانی هستند؟

نه این‌طور نیست. آنها به فکر پیشرفت ورزش کشورشان هستند. در کلِ ورزش آذربایجان به‌جز من، سامان طهماسبی و میلاد بیگی (تکواندوکار)، و جمشید خیرآبادی و رضا مهماندوست (مربی)، ایرانی هستند. شاید نزدیک به صد نفر از ملی‌پوشان این کشور از بلاروس، روسیه و اوکراین هستند. آنها از همه مربیان و ورزشکاران کمک می‌گیرند تا ورزششان را ارتقا بدهند.

قهرمانی الهه منصوریان در ووشوی قهرمانی جهان

ساناداکار وزن منهای ۵۶ کیلوگرم تیم ملی ووشوی کشورمان علاوه بر صید مدال طلای مسابقات قهرمانی آسیا، اولین بانوی ساناداکار ایران لقب گرفت که توانست بر نماینده چین غلبه کند. به گزارش سایت فدراسیون ووشو، نهمین دوره رقابت‌های ووشوی قهرمانی بزرگسالان آسیا از روز پنجشنبه ۱۱ شهریورماه با حضور نمایندگان ۲۰ کشور به میزبانی شهر تایپه، پایتخت تایوان آغاز شده است. تیم ملی ووشوی ایران نیز در دو بخش ساندا و تالوی مردان و زنان در این رقابت‌ها حضور یافته است. منصوریان که موفق شده بود «تای ژوی نگوین» حریف ویتنامی را شکست دهد، در دیدار پایانی وزن منهای ۵۶ کیلوگرم ساندای بانوان به مصاف «شن ژیانگ» ساناداکار مطرح چینی رفت و در دو راند متوالی به برتری رسید و به مدال طلا دست یافت. ووشوکار کشورمان، اولین بانوی ساندای تاریخ ایران است که توانست در مسابقه رسمی بر حریفی چینی غلبه کند. با این اوصاف تعداد مدال‌های کاروان ووشوی ایران در مسابقات قهرمانی آسیا به دو مدال طلا، دو نقره و دو برنز رسید. تیم ملی ووشوی ایران پیش از این یک مدال طلا به وسیله تیم دوئلین (محسن احمدی، امیرخلف‌زاده و امیر محمدرضایی)، دو نقره از سوی رضا خلف‌زاده و فرشاد عربی و دو برنز به وسیله سهیلا منصوریان و مهدی محمدی کسب کرده است.

خادم عضو هیأت‌رئیسه فدراسیون جهانی شد

پایان حسرت ۶ ساله برای کشتی ایران

رئیس فدراسیون، سرمربی و حالا هم عضوی از هیأت رئیسه فدراسیون جهانی؛ این راهی است که رسول خادم، یکی از کشتی‌گیران سابق کشورمان در یکی، دو سال گذشته طی کرده؛ با انتخابش به‌عنوان رئیس فدراسیون کشتی دوباره وارد عرصه‌ای شد که در آن تبحر دارد. رسول که هنوز هم دنیای کشتی، افتخارات و مدال‌هایش در عرصه‌های جهانی و المپیک را به یاد دارد، این‌بار به‌عنوان یک مدیر (رئیس فدراسیون) پا به عرصه کشتی گذاشت. با این حال، او که دلش تاب دوری از تشک کشتی را نمی‌آورد، خیلی زود به‌عنوان سرمربی تیم ملی کشتی آزاد کشورمان هم دست به کار شد. نتیجه این انتخاب دوم، با وجود انتقاداتی که در ابتدا از او می‌شد، در المپیک به ثمر نشست؛ او به طلسم ۱۶ساله طلانگرفتن آزادکاران در المپیک پایان داد و سرانجام هم با تیم شش‌نفره‌ای که روانه ریو کرده بود، توانست بیشترین تعداد مدال را از یک رشته برای کاروان ایران به دست بیاورد. با این حال، شاید سِمت سوم حتی از دوتای قبلی هم مهم‌تر باشد و بیشتر به دل جامعه کشتی بنشیند: عضویت در هیأت‌رئیسه فدراسیون جهانی کشتی.

سال‌ها بود «حق کشتی‌گیران ایران در عرصه‌های بین‌المللی آن‌طور که بایدوشاید گرفته نمی‌شد». دلیلش هرچه بود، منطقی یا غیرمنطقی، به یک موضوع مستقیم ارجا داده می‌شد: اینکه ما در فدراسیون جهانی هیچ عضو بلندپایه‌ای نداریم. آخرین‌بار، شش سال پیش بود که محمد توکل تلاش کرد خودش را در جمع هیأت‌رئیسه فدراسیون جهانی حفظ کند، ولی او رأی لازم را نیاورد تا ایران - مهد کشتی جهان- از داشتن حداقلِ سهم از فدراسیون جهانی محروم شود. بااین‌حال، این سناریو روز گذشته با برگردانده‌شدن ورق، کاملا به نفع کشتی ایران شد؛ رسول خادم که برای عضویت در هیأت‌رئیسه فدراسیون جهانی کشتی خیز برداشته بود، انتخاب شد تا شش سال سختی‌ای که بر کشتی ایران گذشته، شاید از این به بعد رو به خوشی بگذارد. البته این عضویت برخلاف آنچه تصور می‌شد تقریبا هم با اقتدار به دست آمد، چراکه سرمربی فعلی تیم ملی کشتی آزاد کشورمان با ۷۶ رأی از ۹۸ رأی مجموع توانست بیشترین رأی اخذشده را به خودش اختصاص دهد و به‌عنوان اولین نفر، عضویتش را در هیأت‌رئیسه جدید فدراسیون جهانی کشتی قطعی کند.

به‌دور از مصلحت‌اندیشی

اینکه عنوان شد رسول خادم برخلاف تصور اولیه به‌عنوان اولین نفر انتخاب شد، بی‌دلیل نبود؛ همین چندی پیش و در جریان بازی‌های المپیک ریو بود که ناداوری‌ها علیه کشتی آزاد به‌ویژه علیه رضا یزدانی، صدای رسول خادم را درآورد. او که به‌شدت از تصمیم داوران و رئیس تشک مسابقه عصبانی شده بود، دست به قلم شد و بدون «مصلحت‌اندیشی» اعتراض شدیدش را تقدیم فدراسیون جهانی کرد؛ فارغ از اینکه ممکن است این اعتراض شدید به ضررش تمام و در نهایت مانع از این شود که به‌عنوان یکی از اعضای هیأت‌رئیسه انتخاب شود. با این حال، نه‌فقط آن نامه اثر منفی روی رأی‌های مأخوذه برای رسول نداشت، بلکه او با به‌دست‌آوردن بیشترین رأی حالا به مدت چهار سال می‌تواند صندلی‌ای که کشتی ایران حداقل شش سال حسرت نداشتن را می‌خورد، صاحب شود و بتواند مثل همیشه به پیشرفت این رشته ورزشی کمک کند. در یک دهه گذشته ایران در مجامع بین‌المللی کرسی‌های زیادی را از دست داده بود و عضویت در هیأت‌رئیسه فدراسیون جهانی کشتی کسب یک کرسی با ارزش جهانی است.

نتیجه رأی‌گیری

در این مراسم که روز گذشته برای انتخاب شش عضو هیأت‌رئیسه برگزار شد، ۱۱ نفر کاندیدا بودند که رسول خادم از مجموع ۹۸ رأی، به عنوان نفر نخست ۷۶ رأی را از آنِ خود کرد. همچنین در این انتخابات نامیک علی‌اف از آذربایجان با ۷۵ رأی، میشل دوسون از فرانسه با ۶۹رأی، مارتین دیتمن از آلمان با ۶۲رأی، خانم یاکشی از ترکیه با ۶۰رأی و هاماکوس از یونان با ۵۹ رأی، به عضویت هیأت رئیسه اتحادیه جهانی درآمدند.

لالوویچ خطاب به خادم: لایق این اتفاق بزرگ هستی

رئیس اتحادیه جهانی کشتی پس از رأی مقتدرانه خادم در راهیابی به هیأت‌رئیسه این اتحادیه، از میان جمعیت او را فراخواند و او را به خاطر این موفقیت بزرگ در آغوش گرفت. لالوویچ خطاب به خادم گفت: «برایت از صمیم قلب آرزوی موفقیت دارم و می‌دانم تو لایق این اتفاق خوب هستی. روی توانایی تو حساب ویژه‌ای باز کرده‌ایم و امیدوارم بتوانیم همگی با کمک یکدیگر اتفاقات خوبی را در دوره جدید برای کشتی جهان رقم بزنیم». کیومرث هاشمی، رئیس کمیته ملی المپیک و محمود گودرزی، وزیر ورزش، هم در پیام‌هایی به رسول خادم این موفقیت را تبریک گفتند.

گزارش

لاریجانی: نتیجه ایران در المپیک خوب بود

● رئیس مجلس شورای اسلامی در تجلیل از قهرمانان و مدال‌آوران بازی‌های المپیک ۲۰۱۶، ره‌آورد ایران در ریودوژانیرو را خوب توصیف کرد. مدال‌آوران ایران در المپیک ۲۰۱۶، دیروز صبح با علی لاریجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی، دیدار داشتند. لاریجانی با اشاره به اینکه دوران پرتکاپویی برای آمادگی ورزشکاران المپیکی سپری شد و تلاش ورزشکاران، مربیان و فدراسیون‌ها مشهود بود، گفت: «دورادور نظاره‌گر تلاش کاروان اعزامی به المپیک بودم و از تلاش انجام‌شده لذت بردم و البته شخصا برای موفقیت شما دعا کردم. اهتزاز پرچم یک کشور در میدان بین‌المللی، یک افتخار بزرگ است و موجب تقویت روحیه ملی می‌شود». رئیس قوه مقننه با اشاره به اینکه ره‌آورد سفر کاروان المپیکی ایران، خوب بود و تلاش‌های به‌هنگام و سنجیده‌ای در این راستا انجام شد، گفت: «با توجه به شرایط فعلی و البته رقابت تنگاتنگ ورزشکاران کشورهای مختلف در مسابقات المپیک، نتیجه به‌دست‌آمده، خوب بود؛ بنابراین نمایندگان مجلس شورای اسلامی قدردان زحمات شما هستند. رئیس نهاد قانونگذاری کشور با بیان اینکه باید از ورزشکارانی که در عرصه المپیک ریو توفیق دستیابی به مدال را نیافتند هم تشکر کرد، گفت: «مهم ورود به عرصه بین‌المللی المپیک و مبارزه قهرمانانه است». لاریجانی با اشاره به اینکه قدر و ارزش بهداد سلیمی در بین مردم محفوظ است زیرا تلاش‌های زیادی برای کسب قهرمانی کرده است، گفت: «در عرصه ورزش بانوان نیز افتخارآفرینی خوبی انجام شد که قابل تقدیر است». رئیس قوه مقننه عنوان کرد آینده درخشانی برای ورزشکاران ایرانی آرزومندم. همچنین در ادامه این دیدار، محمود گودرزی، وزیر ورزش و جوانان، با اشاره به اینکه وضعیت نتایج کاروان المپیکی کشورمان در مقایسه با ۱۵ دوره گذشته بهتر بوده است، گفت: «تعداد و رنگ مدال‌های کسب‌شده از سوی ورزشکاران، نشان‌دهنده این امر است. میانگین مدال‌های به‌دست‌آمده تا پایان ۱۵ دوره المپیک برگزارشده، کسب چهار مدال را مشخص می‌کرد و تحلیل‌ها تکرار ۱۲ مدال المپیک لندن را نشان نمی‌داد. بهمن سال گذشته دراین‌باره صحبت کردم، ولی متأسفانه بخش دوم صحبت‌هایم به درستی در رسانه‌ها منعکس نشد؛ زیرا عنوان کردم به نظر شخصی خودم، میانگین کسب مدال کاروان المپیکی کشورمان هشت مدال خواهد بود». وزیر ورزش و جوانان با بیان اینکه برخی به سخنان مطرح شده، انتقاد داشته و چنین اظهارنظری را موجب تضعیف روحیه ورزشکاران دانستند، گفت: «باید ذائقه شنوایی‌مان را براساس اعداد و ارقام عادت دهیم و امیدواری بیش از حد ندهیم؛ البته این مهم به معنای القای یأس و ناامیدی در جامعه نیست، بلکه باید براساس منطق و علم صحبت کرد». وزیر ورزش و جوانان با اشاره به اینکه ناداوری‌ها، باعث شد مدال‌های خوش‌رنگ از دست ورزشکاران ایرانی ربوده شود، گفت: «مافیای جهانی اجازه نمی‌دهد کشوری در یک رشته ورزشی بیش از دو مدال طلا به دست بیاورد». گودرزی با بیان اینکه در این دوره از بازی‌های المپیک، یک بانوی ایرانی توانست رکوردشکنی کند، ادامه داد: «این رخداد نشان‌دهنده وجود ظرفیت مناسب در بین بانوان بوده و بیانگر امکان حضور دختران ایرانی با رعایت ارزش‌های دینی در عرصه‌های بین‌المللی است». در این مراسم به غیر از مدال‌آوران ریودوژانیرو، علیرضا فغانی و کمک‌هایش که فینال فوتبال المپیک را قضاوت کردند، مجتبی عابدینی، نفر چهارم المپیک در رشته شمشیربازی و بهداد سلیمی حضور داشتند.

خبر آخر

عرب‌عامری از فدراسیون فوتبال رفت

● رئیس فدراسیون فوتبال با استعفای عرب‌عامری موافقت کرد. به گزارش ایسنا، پس از ارائه درخواست استعفای دکتر الهه عرب‌عامری، نایب‌رئیس فدراسیون امور بانوان، مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال با استعفای او موافقت کرد. مهدی تاج پس از استعفای نایب‌رئیس فدراسیون تقدیرنامه‌ای را به دکتر عرب‌عامری اهدا کرد. الهه عرب‌عامری با ارسال نامه‌ای به مهدی تاج اعلام کرده بود که با توجه به سوابق تخصصی و آموزشی این‌جانب در رشته علوم ورزشی و تجربه سالیان طولانی به‌عنوان نایب‌رئیس بانوان در فدراسیون‌های مختلف، بنا به درخواست مسئولان و با علاقه شخصی به فدراسیون فوتبال آمدم و در مدت یک‌سال‌ونیم تمام سعی و تلاش خویش را خالصانه برای پیشبرد اهداف فدراسیون، چه در زمان آقای کفاشیان و چه در زمان جناب‌عالی انجام دادم. حاصل تمام تلاش‌ها منجر به قهرمانی تیم ملی فوتسال بانوان برای اولین مرتبه در آسیا شد. البته بدون‌شک تلاش همکاران قبلی نقش بسزایی در این موفقیت‌ها داشته است.